



مراجعه به مشاور به معنای داشتن بیماری نیست

نور خوزستان- یکی از نکاتی که پیرامون موضوع مشاوره وجود دارد این است، وقتی گفته می‌شود که مثلا برای حل و درمان مشکل به نزد مشاور یا روانشناس بروید، معمولا این گفته مورد پسند برخی افراد قرار نمی گیرد زیرا این تصور به وجود می آید که شاید منظور این است که آن فرد یک بیمار است، درحالی که موضوع اصلی مشاوره، کمک به مراجع برای درک درستی از مشکل است، و تا به او کمک شود که خودش به شناخت بهتری برای حل مسئله اش دست یابد.

مشاور یک فرد متخصص و با تجربه است که می‌تواند در زمینه مورد نیاز شما راهنمایی کند، اما متأسفانه فرهنگ مراجعه به مشاوره در کشور ما به خوبی تعریف نشده است و اغلب افراد بر این باورند، فردی که به مشاوره مراجعه می‌کند، مثلا یک بیمار روانی است، اما واقعا اینطور نیست، بلکه مشاور یک تسهیل گر برای مراجع است، شخص مشاور با رعایت اخلاق حرفه‌ای و با داشتن مهارت‌های لازم می‌تواند مراجع را در حل مشکل اش کمک کند.

در حقیقت با توجه به مشکلات زیاد امروز جامعه، نیاز است تا همه به گونه‌ای از مشاوره بهره مند شوند. بنابراین نباید این تصور در جامعه شکل بگیرد که رفتن نزد روانشناس یا مشاور به معنای وجود بیماری یک فرد است. از طرفی در دین و آیین ما اسلام، سفارش زیادی به کمک گرفتن از مشاوره شده است و حتی در قرآن مجید سوره‌ای به نام شورا وجود داردکه ناظر بر اهمیت شور و مشورت در کلیه مراحل زندگی است.

آری دنیایی که ما در درون آن زندگی می‌کنیم، فشارهای زیادی را از جهات مختلف به ما وارد می‌کند و ما مرتبا در معرض آسیب‌های روحی و روانی قرار داریم و البته معمولا برخی از ما جهت دریافت مشاوره از اعضای خانواده، دوستان، همکاران و یا حتی افراد غریبه در این زمینه کمک می‌گیریم و یا به دفاتر مشاوره رسمی مراجعه می‌کنیم. حال ممکن است بعضی از ما نیاز مبرم‌تری به مشاوره افراد حرفه‌ای داشته باشیم.

اما اولین سوال این است که مشاوران قادر به حل چه مشکلاتی از ما هستند؟ در پاسخ باید گفت: مشاوران حرفه‌ای اصولا چیزی فراتر از یک مشورت‌دهنده هستند،آن‌ها تمام توجهشان را به شما معطوف می‌کنند تا بتوانند منابع اصلی مشکل شما را پیدا کنند و به شما کمک کنند

که در مسیر درست و راه اصلی قرار بگیرید. مشاور حرفه‌ای کسی است که به حرف‌ها و درد دل‌های ما با دقت گوش می‌دهد، ولی هرگز درباره هر قضایوت نمی‌کند.آنچه می‌گوییم و حتی آنچه را بیان نمی‌کنیم از خلال رفتار و گفتارمان متوجه شده و ما را همان طور که فکر می‌کنیم، با خطاها و اشتباهاتمان می‌پذیرد. هرگز نمی‌پرسد چرا او اینگونه زندگی کرده بلکه با ما همدردی می‌کند و با راهنمایی‌هایش موجب آرامش مایی‌شود.

مشاور روی مشکل ما سخت کار می‌کند و به ریشه‌یابی مساله موجود کمک می‌کند تا ما خود راه‌حل مشکل‌مان را پیدا کنیم و ببینیم دیگران چگونه ما را می‌بینند، ما چه تأثیری روی دیگران داریم و به ما یادآور می‌شود که چطور با رفتارمان دنیای پیرامون خود را می‌سازیم.

هنگامی که ما با کشمکش‌های درونی خودمان درگیر هستیم مشاور به استعداد‌های بالقوه‌مان که ما را از دیگران متمایز می‌کند ایمان داشته و به رویاراهیمان احترام می‌گذارد و به ما کمک می‌کند دنیا و واقعیت‌های اطرافمان را آن طور که هستند ببینیم و بپذیریم.

برای آنها که مشکلاتی در زندگی دارند و نیاز است به مشاور مراجعه کنند، شاید هزینه کردن برای مشاوره به نظر بیهوده برسد، یا مراجعه به آنها موجب شرمندگی برای ما باشد، ولی گاهی واقعا وجود یک مشاور در زندگی شخصی و خانوادگی بسیار لازم و ضروری است. مطمئن باشید وقتی احساس کنیم توسط کسی درک می‌شویم و نزد او دارای ارزش و احترام هستیم، دوباره زندگی عادی خود را شروع خواهیم کرد و شاید هم برای اولین بار طعم زندگی واقعی را بچشیم. آری همه انسانها نیاز به مشاور و مشاوره دارند، ولی یادمان باشد مشاور برای ما تصمیم ساز است و تصمیم گیری در زندگی، امری شخصی و با خودمان می‌باشد. در پایان بار دیگر به این نکته مهم اشاره می‌شود که مراجعه به مشاور به معنای داشتن بیماری نیست، بلکه در فرهنگ جدید جامعه، مشاوره یک ضرورت برای زندگی امروزی است.

محمد حسن آلاّله
 کارشناس ارشد مشاور خانواده

نکته: خوانندگان محترم در صورت تمایل می‌توانند سوالات خود را پیرامون مسائل و مشکلات در امور خانواده به آدرس این روزنامه اعلام نمایند تا مشاور مربوطه پاسخگوی سوالات شما عزیزان باشد.

جامعه

خانواده و مساله همسازی تربیت با حفظ حریم خصوصی کودک

«مونیکا نادّی» حقوقدان درباره حفظ حریم خصوصی کودکان بر این باور است که بسیاری از خانواده‌ها کودک را به عنوان یک فرد مستقل و دارای حقوق و تکالیف خاص خود به شمار نمی‌آورند. ما انسانها معمولا علاقمندیم حریم خصوصی‌ای برای خود داشته باشیم و از سرک کشیدن دیگران در لندیشه‌ها، اعمال و رفتارهایمان گریزانیم. در حالی که در اکثر اوقات فکر می‌کنیم برای کودکان فعلا زود است تا حریم خصوصی داشته باشند و اگر احيانا به کارهای آنها سرکی بکشیم تا از کارهایشان مطلع شویم، مشکلی پیش نمی‌آید، اما این امر تنها به سرک کشیدن به کارهای آنها ختم نمی‌شود، بلکه هر روز شاهد این هستیم که والدین تصاویری یا فیلم‌هایی از کودکان خود در صفحات مجازی می‌گذارند. برخی والدین با این کار به نحوی سعی در متمایز و برترساختن فرزندانشان دارند، غافل از اینکه که فرزندان آنها اکنون و در این زمان کودکان و پس از چند سال با دیدن این صفحات و این عکس‌ها ممکن است برشان شوند.

جدا از جنبه‌های روانشناختی، این مساله به لحاظ حقوقی نیز بحث‌هایی را به دنبال داشته است. نقض حریم خصوصی در برخی اسناد بین‌المللی و کنوانسیون حقوق کودک مورد توجه و تأکید قرار گرفته است. علاوه بر این، در قوانین داخلی بسیاری از کشورها نیز بر ضرورت رعایت حریم خصوصی ویژه کودکان و نوجوانان توجه شده هر چند در برخی از کشورها این نکته بر رنگ‌تر و در برخی دیگر کم‌رنگ‌تر است.

برای مثال کنوانسیون حقوق کودک به‌طور خاص به حریم خصوصی کودک اشاره نموده و ماده ۱۶ آن چنین مقرر داشته است که در امور خصوصی

خانوادگی یا مکاتبات هیچ کودکی نمی‌توان خودسرانه یا غیر قانونی دخالت کرد یا هتک حرمت نمود. همچنین کودک در برابر این گونه دخالت‌ها یا هتک حرمت‌ها مورد حمایت قانون قرار دارد. از طرفی ماده ۱۳ کنوانسیون با پذیرش حق کودک بر آزادی ابراز عقیده، این حق را شامل آزادی در جست وجو، دریافت و رساندن اطلاعات و عقاید از هر نوع می‌داند و ماده ۱۴ نیز به حق آزادی فکر، عقیده و مذهب برای کودک اشاره دارد.

پژوهشگر ایرنا در این زمینه با «مونیکا نادّی» حقوقدان به گفت وگو پرداخته تا ابعاد مساله حریم خصوصی کودکان در قوانین کشورمان و نقص‌های موجود در این زمینه را واکاوی کند.

حریم خصوصی یکی از موضوعات اساسی حقوق بشر است

نادی در خصوص حریم خصوصی کودکان در قوانین و اسناد بالادستی گفت: حریم خصوصی یکی از موضوعات اساسی حقوق بشر است و در نظام‌های حقوقی توسعه یافته به آن بسیار توجه می‌شود و

بسیار با کرهت انسان‌ها مرتبط است. به نحوی، حمایت از حقوق شهروندان دریک جامعه نیازمند

خانواده

خانواده و مساله همسازی تربیت با حفظ حریم خصوصی کودک

حمایت از حقوق خصوصی‌شان است. در واقع حریم خصوصی محدوده‌ای از زندگی اشخاص است که ارتباطی بادیگران ندارد و هر گونه ارتباط دیگران در آن ممکن است به آن فرد صدمه بزند. عنوان حریم خصوصی در قوانین ایران فاقد سابقه مشخص است ولی در واقع در قوانین متنوع و متفاوتی به صورت ضمنی مورد توجه قرار گرفته است. به این صورت که برای مثال در قانون اساسی مصادیقی از حریم خصوصی مورد حمایت قرار گرفته و به صورت

برآورده اصول و قوانینی در این زمینه وجود دارد. در مورد کودکان واقعیت این است که اسناد حقوق بشری وجود دارد از جمله کنوانسیون حقوق کودک که ایران هم به آن پیوسته و طبق قوانین وقتی ایران به این قوانین می‌پیوندد، این موارد حکم قوانین داخلی پیدا می‌کند و لازم الاجرا هستند. کنوانسیون حقوق کودک از این دسته از کنوانسیون‌ها است در آن به صورت مشخص به حریم خصوصی توجه شده و در واقع دخالت در امور خصوصی خانوادگی و مکاتبات کودک را به صورت خودسرانه و غیر قانونی منع کرده و این امر را هتک حرمت کودک دانسته است. همچنین در کنوانسیون حقوق کودک برای آزادی عقیده، آزادی دریافت اطلاعات آزادی داشتن عقاید هم تصریح شده و کودک حق دارد همه این آزادی‌ها را داشته باشد.

حریم خصوصی کودکان در قانون

جدید حمایّتی

به گفته این حقوقدان، در قانون حمایت از اطفال و نوجوانان که اخیرا به تصویب نهایی رسید، نه بطور صریح اما بصورت ضمنی از حریم خصوصی کودکان حمایت شده است. مثلا اگر کودکان بخواهند تحرّک یا ترغیب و یا قریب دله شوند و به هر نحوی به حریم خصوصی آنها ورود شود و یا کودک اجبر شده تا مرتکب فحشا شود و یا هر خطایی دیگر، این موارد جرم انگاری شده و قانون گذار امکان ورود و حمایت قانونی از کودک را پیش بینی کرده است.

حتی در قانون جدید پیش‌بینی شده که هویت کودک و یا نوجوان بزه‌دیده و یا در معرض خطر گرفته از طریق رسانه‌های گروهی نباید منتشر شود و در غیر این صورت فرد منتشر کننده مرتکب جرم شده است. یا حتی در رسیدگی‌های قضایی و قانونی سولی و یا پرسشی که از کودک می‌شود، باید به نحوی همان موضوع مورد بررسی محدود قرار بگیرد و اقدامات لازم اجرا شود تا مطمئن شویم اطلاعات خصوصی آن کودک انتشار پیدا نمی‌کند.

مورد فوق، امری هستند که در قانون ما نازگی دارند و می‌توانیم بگوییم که ردیابی رعایت کرهت انسانی در آنها دیده می‌شود.

خانواده و حریم خصوصی کودک

نادی در خصوص حریم خصوصی کودکان و نقش والدین گفت: مشکل اصلی ما در بحث

جامعه

خانواده و مساله همسازی تربیت با حفظ حریم خصوصی کودک

حمایت از حقوق خصوصی‌شان است. در واقع حریم خصوصی محدوده‌ای از زندگی اشخاص است که ارتباطی بادیگران ندارد و هر گونه ارتباط دیگران در آن ممکن است به آن فرد صدمه بزند. عنوان حریم خصوصی در قوانین ایران فاقد سابقه مشخص است ولی در واقع در قوانین متنوع و متفاوتی به صورت ضمنی مورد توجه قرار گرفته است. به این صورت که برای مثال در قانون اساسی مصادیقی از حریم خصوصی مورد حمایت قرار گرفته و به صورت

برآورده اصول و قوانینی در این زمینه وجود دارد. در مورد کودکان واقعیت این است که اسناد حقوق بشری وجود دارد از جمله کنوانسیون حقوق کودک که ایران هم به آن پیوسته و طبق قوانین وقتی ایران به این قوانین می‌پیوندد، این موارد حکم قوانین داخلی پیدا می‌کند و لازم الاجرا هستند. کنوانسیون حقوق کودک از این دسته از کنوانسیون‌ها است در آن به صورت مشخص به حریم خصوصی توجه شده و در واقع دخالت در امور خصوصی خانوادگی و مکاتبات کودک را به صورت خودسرانه و غیر قانونی منع کرده و این امر را هتک حرمت کودک دانسته است. همچنین در کنوانسیون حقوق کودک برای آزادی عقیده، آزادی دریافت اطلاعات آزادی داشتن عقاید هم تصریح شده و کودک حق دارد همه این آزادی‌ها را داشته باشد.

حریم خصوصی کودکان در قانون

جدید حمایّتی

به گفته این حقوقدان، در قانون حمایت از اطفال و نوجوانان که اخیرا به تصویب نهایی رسید، نه بطور صریح اما بصورت ضمنی از حریم خصوصی کودکان حمایت شده است. مثلا اگر کودکان بخواهند تحرّک یا ترغیب و یا قریب دله شوند و به هر نحوی به حریم خصوصی آنها ورود شود و یا کودک اجبر شده تا مرتکب فحشا شود و یا هر خطایی دیگر، این موارد جرم انگاری شده و قانون گذار امکان ورود و حمایت قانونی از کودک را پیش بینی کرده است.

حتی در قانون جدید پیش‌بینی شده که هویت کودک و یا نوجوان بزه‌دیده و یا در معرض خطر گرفته از طریق رسانه‌های گروهی نباید منتشر شود و در غیر این صورت فرد منتشر کننده مرتکب جرم شده است. یا حتی در رسیدگی‌های قضایی و قانونی بسیار محدود شود و یا رعایت منافع کودک باشد. همچنین امروزه از کودکان بسیار در فضای مجازی استفاده می‌شود. و عکس‌ها و یا هر آنچه کودک انجام می‌دهد در معرض تماشای عموم قرار می‌گیرد، این موارد همه نقض حریم خصوصی است.

واقعا آن کودک اختیار و اراده‌ای ندارد و والدین به جای وی تصمیم می‌گیرند و با انتشار عکس‌های کودک به گونه‌ای به حریم خصوصی کودک تجاوز می‌کنند. شاید آن کودک نخواهد تصویری از وی در فضای مجازی منتشر شود و یا شاید وقتی آن کودک بزرگ شد جذّلبیت‌های لازم

بدهی به فرهنگیان؛ تنگنایی همیشگی در آموزش و پرورش

خدمات کشوری مساله‌ای بود که برای بسیاری از وزارتخانه‌ها اعمال شده بود و آموزش و پرورش این موضوع را خیلی بررنگ کرد.

هماهنگ نبودن دخل و خرج وزار تخانه و انباشت بدهی‌ها آموزش و پرورش دستگاه تعلیم و تربیت کشور محسوب می‌شود اما آنقدر که از مطالبات و معوقات در این دستگاه گفته شده است که بعد تعلیم و تربیتی آن تا جذب کمرنگ شده است و کم و بیش این دستگاه را به عنوان دستگاهی که دخل و خرجش جور نیست و کمکی به آن نمی‌شود، می‌شناسند و دراین میانه فرقی نمی‌کند کدام وزیر از چه حزب و دسته‌ای هم سکندار آموزش و پرورش باشد.

محمداقبر نوبخت رئیس سازمان برنامه و بودجه درباره وضعیت بودجه آموزش و پرورش به خبرنگار حوزه آموزش و پرورش درباره کسری بودجه گفت که آموزش و پرورش تعهدات انجام نیافته مستمری از سنوات گذشته دارد و یکی از دستگاه‌هایی است که عموم وجوه آن مربوط به حقوق و دستمزد است بنابراین قابل صرفه جویی نیست.

او ادامه داد: در آموزش و پرورش در مقطعی با عدم تحقق منابع مواجه شد، اما هر ساله سعی داریم بیش از ۱۰۰ درصد بودجه تخصیص دهیم همانطور که در سال گذشته سه دستگاه از جمله آموزش و پرورش بیش ۱۰۰درصد تخصیص بودجه یافت و این در حالی است که بودجه ما هم ۱۰۰ درصد تخصیص نیافته بود.

نوبخت با اشاره به اینکه بودجه منصرف باید سال به سال روند افزایشی داشته باشد و با این سازوکار پرداخت‌های آموزش و پرورش می‌تواند کامل شود، گفت: از سال ۹۲ که ما آمدمیم اعتبار آموزش و پرورش حدود ۱۴ هزار میلیارد تومان بود و الان به حدود ۶۰ هزار میلیارد تومان افزایش پیدا کرده است و شتاب رشد اعتبارات تسریع شد.

رئیس سازمان برنامه و بودجه ادامه داد: چون هیچ سالی این امکان نیست که اعتبار قابل توجهی تزریق کنیم که مشکلات رفع شود هر ساله با کسری مواجه هستیم هرچند که سعی داریم در بودجه ۱۴۰۰ به عنوان آخرین سال برنامه ششم اعتباری قابل را برای پرداخت کسری‌های آموزش و پرورش داشته باشیم.

او درباره اعتبار رتبه بندی هم گفت که برای این موضوع اعتباری در نظر گرفته بودیم علاوه بر آن مبلغی هم برای ترمیم این طرح در نظر گرفته شد که پاسخگوی نیازها خواهد بود.

شوی تبلیغاتی با اعتبارات آموزش و پرورش

با وجود شرایطی که در بودجه آموزش و پرورش و وضعیت جامعه گسترده فرهنگیان وجود دارد، رفع این درد مزمن همچنان علاج قطعی پیدا نکرده است نه رفت و آمد متعدد سکندار آن و نه سیاست‌های در نظر گرفته شده آنان چاره کار نبوده است؛ البته که شوهای تبلیغاتی بسیاری برای کسب محبوبیت از طریق جامعه فرهنگیان برای رفع مشکل مشاهده می‌شود، اما در عمل گشایشی چندانی مشاهده نمی‌شود و بهارستانی‌ها هم تا کنون و جز در مواردی معدود در این عرصه موفق نبوده اند.

نیاز مراکز درمانی به همه

گروه‌های خونی

بهبود یافتگان کرونا «پلاسما» اهدا کنند



نیاز مراکز درمانی به همه گروه‌های خونی

بهبود یافتگان کرونا «پلاسما» اهدا کنند



سخنگوی سازمان انتقال خون با تأکید بر اینکه به همه گروه‌های خونی نیاز داریم، گفت: از بهبود یافتگان کرونا می‌خواهیم جهت اهدای پلاسما به مراکز انتقال خون مراجعه کنند.

بشیر حاجی بیگی، سخنگوی سازمان انتقال خون کشو در گفت‌وگو با فارس، درباره «آخرین وضعیت خون و فرآورده‌های خونی در کشور» اظهار داشت، با شیوع و گسترش کرونا در اسفند ۹۸ در تمامی استان‌های کشور با کاهش اهدای خون مواجه شدیم. وی با بیان اینکه به طور متوسط در اسفند ماه گذشته ۳۵ درصد کاهش آمار اهدای خون در کشور داشتیم، افزود: در سال جاری این کاهش آمار اهدا ادامه داشت و در خردادماه ۲۰ درصد کاهش اهدای خون داشتیم؛ البته در بیشتر کشورهای دنیا کاهش اهدای خون به ۵۰ درصد هم رسید و بسیاری دچار بحران کاهش خون شدند. سخنگوی سازمان انتقال خون بیان داشت: کشور ما با وجود پویش مردمی و کمک‌های مؤثمانه دچار کاهش جدی و بحران خون و فرآورده‌های آن نشد؛ با فعال کردن شبکه ملی خون‌رسانی کشور در ۲ ماه اخیر توانستیم جویگویی نیاز بیمارستانها و مراکز درمانی باشیم. حاجی بیگی اضافه کرد: در حال حاضر به تمامی گروه‌های خونی جهت اهدای خون نیاز داریم و به اهدای خون توسط افرادی که گروه خونی منفی و AB مثبت دارند نیاز بیشتری احساس می‌شود؛ البته ۱۰ درصد مردم ما گروه خونی منفی هستند.

وی ابراز داشت: با توجه به درخواست پزشکان و تقاضای زیاد و میزان تأثیرگذاری پلاسمای افراد بهبود یافته از کرونا در درمان، از این افراد می‌خواهیم به مراکز انتقال خون جهت اهدای پلاسما مراجعه کنند؛ البته این نیاز در کلانشهرها بیشتر است و در استان‌های تهران، اصفهان، گیلان، مازندران، البرز و فارس درخواست‌ها زیادتر است.

سخنگوی سازمان انتقال خون با تأکید بر اینکه افراد با هر گروه خونی مراجعه کنند، گفت: به دلیل اینکه در جمعیت عمومی کشور گروه خونی AB مثبت فقط ۷ درصد است؛ بنابراین نیاز به این گروه خونی بیشتر احساس شده و پلاسمای AB مثبت در پلاسما درمانی، دهنده عمومی محسوب می‌شود.

حاجی بیگی با بیان اینکه بیش از ۳۴۰۰ نفر از افراد بهبود یافته از کرونا در سراسر کشور جهت اهدای پلاسما به ۲۲ مرکز انتقال خون مراجعه کرده‌اند، تصریح کرد: از این تعداد ۲۷۰۰ واحد پلاسما اهدا شده و بیشترین میزان مراجعه در استان‌های تهران خوزستان اصفهان، خراسان رضوی و کرمانشاه بوده است.